

ประโยค ป.ธ.๙
แต่ง ไทยเป็นมคอธ
สอบ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร์ สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติสืบราชสันตติวงศ์ เป็นพระมหากษัตริย์ในพระบรมราชจักรีวงศ์และพระประมุขแห่งราชอาณาจักรไทย ตามระบอบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ ทรงรับพระบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ ครั้งนั้น พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” นับตั้งแต่นั้น ทรงพระอุตสาหะบำเพ็ญพระองค์ให้บังเกิดประโยชน์อันไพศาล เพื่อความเจริญมั่นคงของประเทศและความผาสุกของพสกนิกร

ตามโบราณราชขัตติยประเพณี เมื่อเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี ได้ทรงประกอบพระราชพิธีรัชดาภิเษก เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก คือ ครองราชย์เป็นเวลานานถึง ๔๒ ปี ๒๓ วัน เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ แนวทางที่จัดพระราชพิธีเป็นไปตามแบบอย่างครั้งรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทั้งสิ้น

ในปีนี้ นับเป็นมหามงคลสมัยอันพิเศษยิ่ง และยังไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ ไทย คือ สมุทวารที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายนศกนี้ ยังความปลาบปลื้มปีติยินดีมาสู่ประเทศชาติและพสกนิกรโดยทั่วหน้า รัฐบาลจึงนำความขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดงานพระราชพิธีและขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยเกี่ยวกับระยะเวลาการจัดงานและชื่อของงาน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานกระแสในการจัดงานเฉลิมฉลอง ดังนี้

ระยะเวลาการจัดงาน ควรเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ อันเป็นวันขึ้นต้นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบันและสิ้นสุดในวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือจะเลยถึงสิ้นปี ๒๕๓๙ ก็ได้ ซึ่งรัฐบาลก็ได้กำหนดวันสิ้นสุดการเฉลิมฉลอง คือวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๙

การเรียกวันประกอบพระราชพิธีว่า “พระราชพิธีกาญจนาภิเษก” หมายถึงวันจัดงานเฉลิมฉลองซึ่งตรงกับวันที่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี คือวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๙ ซึ่งนับจากวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อพระราชพิธีนี้ ฯ

—◆—
ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๙

แต่ง ไทยเป็นมคธ

พ.ศ. ๒๕๔๐

โย หิ ภูมิพล มหาราชา ทยวาสินมินโท โหติ จกกีวีสกมหาชตติโย โส
 พุทธปรินิพพานโต ปฏชาย จตุสตาธิกานัน ทวินัน สหสสถานมุปริ เอกุนนวุติเม สัจจเร
 มิณยานนมาสสุส นวเม ทิเน ปชาธิปเตยยนามสุส ฐฐปฺปสาสโนปายสุสานุสาเรน
 ราชปฺปโต โหติ ปรมราชจกกีวีสสุส นวโม ชตติโย มหาราชา ทยยรฎฐสุส จ ปมุโข ฯ โส
 ๒๔๔๓ พุทธสเสก พฤษภาคมมาสสุส ปณจเม ทิเน ปรมรชชากิเสกปฺปโต โหติ ฯ ตทา
 โส เอวึ อาสกี วาจัน นิจจาเรสิ “ธมฺเมเน รชชํ กาเรมิ สยามิกสุส มหาชนสุส อคฺคา
 หิตาย สุชทายาติ” สายะสุส รชชปฺปตฺตสุส ปจมาจาติ สณฺณิตา โหติ ฯ ตโต ปฏชาย โส
 ทรยหสิโล อนิกชิตตฺฐโร อุตสาหปฺปโต หุตฺวา สพฺพกรณฺยานิ กุรฺมาโน ทยยรฎฐสุส
 วุฑฺฒินยา วิรุฬฺหิยา เวปฺปุลลาช จิรฎฐิตินยา ทยยรฎฐวาสินัน ฉาสฺวิหาราย วิปฺปลํ อคฺคํ หิตํ สุช
 ฉฺฉปฺปาเทติ ฯ

โส หิ โปราณกชตฺติยปฺปเวณฺณิยา ปรีปฺปณฺณปณฺณจวิสตีวสุสานิ รชชํ กาเรนโต ๒๕๔๔
 พุทธสเสก มิณยานนมาสสุส นวเม ทิเน รชชากิเสก นาม ราชวิธานภูตฺต มหกมฺมํ กาเรสิ ฯ
 ตโต เตวีสทวิสุตฺตรานิ เทวจตฺตาทิสสัจจรานิ รชชํ กาเรนโต ๒๕๓๓ พุทธสเสก กรกฏาณ-
 มาสสุส พุติเย ทิเน รชชมจฺจลาภิเสก นาม ราชวิธานภูตฺต มหกมฺมํ กาเรสิ ฯ สพฺพานะตามิ
 เทว ราชวิธานภูตฺตานิ มหกมฺมานิ ยถา จกกีวีสสุส ปณจมมหาราชสุส จุฬาลงกรณสุส
 รชชสมเย กตฺตพฺพทานิ ตถา การิตานิ ฯ

อิมสมฺมึ ปน สัจจเร อภิมจฺจลมหาสมโย ทยยรฎฐจวีสาวตาระ อภูตฺตพฺพโหว โหติ
 ยทิตํ อิมสมฺมึ พุทธสเสก มิณยานนมาสสุส นวเม ทิเน จกกีวีสสุส นวมินทมหาราชสุส
 ปรีปฺปณฺณปณฺณาสัจจรานิ รชชการาปนาภิลกฺชิตสมโย ฯ อยํ หิ สพฺเพสิ ทยยรฎฐวาสินัน
 ปิติปาโมชฺชํ อวหติ ฯ ตสฺมา ฐฐปฺปาสี จกกีวีสสุส นวมินทํ ชตฺติยํ มหาราชํ ราชวิธาน-
 ปรียาปนนํ มหกมฺมํ กาคฺคํ โอภาสณฺเจว มหกมฺมกาลนามปรียาปนนณฺจ วินิจฺฉยํ อภินายสิสุ ฯ
 โส ชตติโย มหาราชา ทยยานมินโท เอวึ วินิจฺฉยํ อทาสิ ฯ

ตตต มหกมมกาโล ตาว ฯ ฎฐปาถึ จกุกิวัสสุส นวมินทสุส ฎมิพลอตุลเตชวหยสุส
 ตสุส ทยยานมินทสุส มหาชตติยสุส รุชกาลสุส ปรณาสมสัวจรธาทิวสฎโต ๒๕๓๘
 พุทฺธสเก ปรมทินโต ปฎฐาย ยาว ๒๕๓๙ พุทฺธสเก มินุยานมาสสุส นวมทินา ยาว วา
 ตสุส สัวจรสุส ปรโยสานฎตา ทินา มหกมมึ กรีสู ฯ เอวณฺหิ สติ ฎฐปาถึ ๒๕๓๙
 พุทฺธสเก ฐันวาคมมาสสุส เอกคตีสติมิ ทินึ มหกมมสุส ปรโยสานกาลึ กควา
 ปริจฉินฺหีสู ฯ

มหกมมนามึ ปน ฯ ยสุมา หิ โส จกุกิวัสสุส นวมินฺโท ชตติโย มหาราชา
 ๒๕๘๙ พุทฺธสเก มินุยานมาสสุส นวมทินโต ปฎฐาย ๒๕๓๙ พุทฺธสเก มินุยานมาสสุส
 นวเม ทินเ ปริปุณฺณปรณาสสัวจรธา นิ รุชั กาวเรติ, ตสุมา โส กาวณานิกเสโกติ
 นามมสุสากาลิ ฯ

—◆—

พระธรรมกิตติวงศ์	สุรเตโช	วัดราชโอรสาราม	แต่ง
สนามหลวงแผนกบาลี			ตรวจแก้.